

ἀργό. *Εγινε-εἶναι ἀργός ὁ παππᾶς κοιν. *Αργὸς πάσης ἱεροπραξίας (ἢ φρ. ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσης) πολλαχ.

γ) *Ακίνητος Αἴγιν.: *Ἄσμ.

Γιαλὸ γιαλὸ πηγαίναμε | κι ὅλο γιὰ σένα λέγαμε, | κάθου ἀργό (ὁ τελευταῖος στίχος ἀπαγγέλλεται ρυθμικῶς χωρὶς νὰ ἰδεῖται, ἢ δὲ φράσεις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν κώπην πρὸς παῦσιν τῆς κωπηλασίας). 2) *Ο βραδὺς ἐν τῇ κινήσει ἢ ἐκτελέσει ἔργου, νωθρὸς κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κολων. Οἶν. *Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Εἶναι ἀργός 'ς τὴ δουλειά. Καλὸς μάστορας, μὰ ἀργός. Θ' ἀργήσῃ νὰ 'ρθῇ, εἶναι πολὺ ἀργός. *Αργὸ καράβι-τραῖνο. *Αργὸ βάδισμα-περπάτημα κοιν. *Σ σὸ φαεῖν πολλὰ ἀργὸς εἶσαι Τραπ. *Σ σὴ δουλείαν αὐτ' ἀργὸς ἐν' Χαλδ. Βαρέα ἀργὸς ἀνθρώπος εἶσαι *Οφ. *Αργέσσα ἐν' 'ς σὴ δουλείαν αὐτ'ς Τραπ. || Παροιμ. φρ. Τὰ ζῶα μου ἀργὰ (ἢ φρ. λέγεται στερεοτύπως ἐπὶ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, οἷον: αὐτὸς-αὐτὴ-αὐτὸ-αὐτοὶ-αὐτὲς εἶναι τὰ ζῶα μου ἀργὰ καὶ δηλοῖ τὴν διανοητικὴν νωθρότητα, τὴν ἀμβλύνοϊαν) πολλαχ. Γλήγοροι 'ς τὸ χουλιὰρι κι ἀργοὶ 'ς τὴ δουλειά (ἐπὶ προθύμων μὲν εἰς τὸ νὰ τρώγουν, βραδέων δὲ εἰς ἐργασίαν) *Ηπ. || *Ἄσμ.

Σὰν εἶν' ὁ μαῦρος σου γιερὸς καὶ παίρν' σαράντα μίλια, φτάνεις κ' ἐσὺ 'ς τὸ γάμο της καὶ 'ς τὴ στεφάνωσί της, κι ἂν εἶν' ὁ μαῦρος σου ἀργός, φτάνεις 'ς τὸ σέμπα ξέβα Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) —Ποίημ.

... Τὴν κούρβα νὰ χαλάστε, σκληρὸς ἄς εἶν' ὁ χαλασμός, ἀργός ἄς εἶν' ὁ Χάρως ΚΠαλαμ. Βωμ. 94. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος. 3) *Ο μὴ παράγων, ὁ μὴ γεννῶν, ὁ μὴ ἀποδίδων τὸ φυσικόν του προϊόν, ἐπὶ ζώων, δένδρων, γῆς κττ. Νίσυρ. Πάρ. ἀ.κ.: *Αργὸ πρόβατο (τὸ μὴ ἔχον γάλα) Πάρ. *Αντίθ. γαλάρι. *Αργὸς βέργες (αἱ ἄκαρποι παραφυάδες τῆς ἀμπέλου) αὐτόθ. *Αργὰ ἀμπέλια-χωράφια (ἀκαλλιέργητα, χέρσα) Νίσυρ. 4) *Ο ἐπαναλαμβανόμενος οὐχὶ συχνάκις ἀλλὰ μετὰ μακρὰ χρονικὰ διαλείμματα, ὁ σπανίως συμβαίνων Θήρ.: Φρ. Τὸ ἀργὸ καὶ χάριν ἔχει (τὸ συχνάκις γινόμενον προξενεῖ κόρον καὶ ἀηδίαν, ἐνῶ τὸ διὰ πολλοῦ χρόνου εἶναι ποθητόν).

Β) Οὐσ. 1) *Η μὴ ἐργαζομένη μέλισσα, ὁ κηφήν (ἢ λ. πολλαχοῦ περιληπτικῶς ἀντὶ τοῦ πληθ. ἀργοί, ἐν Πάρ. δὲ ὁ πληθ. ἀργὲς κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. μέλισσες) *Ανδρ. Εὐβ. Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθιν. Μέγαρ. Νάξ. Νίσυρ. Πάρ. Ρόδ. Σάμ. Σέριφ. Στερελλ. Σῦρ. Τήν. κ.ά.: Φρ. *Ελάλησεν ὁ ἀργεῖος (ἤρχισαν νὰ βομβοῦν οἱ κηφήνες, ἢτοι ἔχουν αἱ μέλισσαι καλὴν βοσκὴν καὶ δὲν τοὺς πειράζουν) Ρόδ. || Παροιμ. Οἱ μέλ'σσις κἀν' τοῦ μέλ' κι οὐ ἀργὸς τοῦ τρώει χαζί'ρον (ἐπὶ τῶν ἀπολαμβανόντων τοὺς κόπους τῶν ἄλλων) Σάμ. 2) *Ο ἄκαρπος, ὁ παράσιτος βλαστὸς τῆς ἀμπέλου ἢ ἡ τῶν δένδρων ἄχρηστος παραφυάς Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κάρπ. Ρόδ. Σκόπ. Σύμ. κ.ά.: *Αργὸς ποῦ 'μόλυκεν ἢ κρεββατῖνα ἐφέτος! Σύμ. β) Νεαρὸς βλαστὸς τῆς ἀμπέλου Σύμ.: *Ἄσμ.

Χρουνὸς ἀργὸς ἐρραίσεν ἀπ' ἀσημένιον κλῆμα.

3) *Αργὸς ἀκαλλιέργητος καὶ χέρσος Καλαβρ. (Μπόβ.) Νίσυρ. κ.ά. β) Πληθ. ἀργές, αἱ ἐν καιρῷ χειμῶνος ὑπὸ ὑδάτων κατακλυζόμεναι καὶ διὰ τοῦτο μὴ γεωργοῦμεναι γαῖαι Λυκ. (Λιβύσσ.) 4) *Ημέρα καθ' ἣν δὲν ἐργάζεται τις διὰ λόγους θρησκευτικούς, ἡμέρα ἐορτάσιμος Ρόδ.: *Ἄσμ.

Μιὰν Κερεκὴ καὶ μιὰν ἀργή, μιὰν ἀκριβὴν ἡμέρα ἢ κόρη ἐβουλήθηκε 'ς τὴν ἐκκλησιὰ νὰ πάη.

5) Οὐδ. ἀργό, ἢ ἐσπέρα Μύκ. Συνών. βράδν.

ἀργοσαίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοσάλεμα τό, Λεξ. Δημητρ. ἀργοσάλεμαν Πόντ. (Κερασ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀργοσαλεύω.

Κίνησις βραδεία καὶ νωθρὰ ἐνθ' ἀν.: Μ' ἐν' ἀργοσάλεμα τοῦ χειροῦ ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔδειξε πῶς κατὶ ἤθελε νὰ πῇ Λεξ. Δημητρ.

ἀργοσάλευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) κ.ά. — ΠΒλαστοῦ Κριτικ. ταξίδ. 13 ΚΠαλαμ. *Ασάλ. ζωή² 62 ἀργοσάλευτος Πόντ. (Οἶν.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀργοσαλεύω.

*Ο κινούμενος ἀργά, βραδυκίνητος ἐνθ' ἀν.: Βάρκες ἀργοσάλευτες ΠΒλαστός ἐνθ' ἀν. *Αργοσάλευτη καμπάνα ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. Σὰν αὐτὸν ἀργοσάλευτον ἄθροπον 'ς σὸν κόσμον ἀπάνου *κ' εἶδα Οἶν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοσαλεύω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.)

*Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σαλεύω.

1) Κινῶ τι βραδέως ΣΠασαγιάνν. *Αντίλ. 53: Ποίημ. ... Τ' ἀπόσπερο ἀεράκι

ἀργοσαλεύει τὰ κλαδιά κι ἀνακνύει τὰ φύλλα.

Καὶ ἀμτβ. κινουῖμαι ἀργά, βραδέως πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Αρχισε ν' ἀργοσαλεύῃ καὶ νὰ περπατῇ ὁλόγυρά μου φεύγοντας τὰ λαχταριστά μου τ' ἀγκαλᾶσματα ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι' ἀντίλογ. 145 || Ποίημ.

Μάννα ἢ φυλὴ 'ς τὴν ἄγια μήτρα της τὸν ἐννοίωσε καιροῦς ν' ἀργοσαλεύῃ νὰ βγῇ 'ς τὸ φῶς ὡσὰν ἡ δόξα της ζῇ καὶ βασιλεύει

ΣΣκίπη *Απέθαντ. 35. 2) Εἶμαι ἀπρόθυμος εἰς τὴν ἐναρξιν ἐργασίας Πόντ. (Κερασ.)

ἀργοσβήνω σύνηθ.

*Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σβήνω.

1) Σβήνομαι βραδέως: *Αργοσβήνει ἡ φωτιὰ - τὸ κατῆλι σύνηθ. *Αργοσβήνουνε τ' ἀστέρια τὴν αὐγὴ Λεξ. Δημητρ. || Φρ. *Αργοσβήνουν τὰ μάτια του (ὅταν ἀρχίζῃ τις νὰ κοιμᾶται ἢ νὰ ψυχορραγῇ) σύνηθ. 2) Τήκομαι, φθίνω σύνηθ.: *Ο δεῖνα ἀργοσβήνει ἀπὸ τὸ χτικιό.

ἀργοσειώ ἀμάρτ. Μέσ. ἀργοσειέμαι ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. ² 83.

*Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σεῖω.

Μέσ. σεῖομαι, κινουῖμαι βραδέως: Ποίημ.

Κι ὅ,τι ἀπάνου του ἀργοσειέται σάμπως νὰ εἶναι ζωντανό, ὁ ἥσκιος εἶναι δέντρον ἢ βρικολάκον.

ἀργοσέρνω πολλαχ. Μετοχ. ἀργοσυρμένος ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. ² 85.

*Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σέρνω.

Σύρω, ἔλκω τι βραδέως: Ποίημ.

*Απ' τὴ μέρα, ὃ ἐξοχή, ποῦ τὸ βῆμα μου

πρὸς ἐσένα θλιμμένα ἀργοσέρνω

ὁ πλατὺς λῆς κ' ἐστένευσεν ἀέρας σου

κ' ἡ κυθάρεϊα σου ἐθάμπωσεν ὄφι

ΣΣκίπη *Απολλών. ἄσμ. 70. Μετοχ. ἀργοσυρμένος = ὁ βραδέως κινούμενος: Ποίημ.

Κ' εἶναι ἀρχοντιὰ κ' εἶναι λαὸς, κ' εἶναι παρθένες, βόιδια γιὰ τὴ θυσία στεφανωτὰ κι ἀργοσυρμένα ἀμάξια

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν.

ἀργοσημαίνω ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,105 καὶ 170.

*Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σημαίνω.

Κτυπῶ τὸ σήμαντρον ἢ τὴν καμπάναν ἀργά: Ποίημ.

